ANUL VII. No. 1985. EDITIA A TREIA DUMINICA 25 SEPTEMBRE 1894.

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREÏ LUNI
SI SE PLATESC TOT-D'A-UNA INAINTE

IN *Bucureştĭ* LA CASA ADMINISTRAŢIEĬ
DIN *Judeţe* şi *Streinătate* PRIN MANDATE POŞTALE

UN AN ÎN ŢARĂ 30 LEĬ; ÎN STREINĂTATE 50 LEĬ
ŞASE LUNĬ . . 15 » » » 25 »
TREĬ LUNĬ . . 8 » » » 13 »

Un numer în streinatate 20 bani

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevĕrul

Să te ferestĭ Române de cuiŭ strein în casă

V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
DIN *Bucureştĭ şi judeţe* SE PRIMESC *numaĭ la Administraţie*
DIN *Streinătate*, DIRECT LA ADMINISTRAŢIEĬ ŞI *la toate oficiele de publicitate*
ANUNCIURĬ LA PAG. IV . . . . . 0,30 b. linia
» » » III . . . . . 2,— leĭ »
» » » II . . . . . 3,— » »
INSERŢIELE ŞI RECLAMELE 3 LEĬ RÎNDUL.
La Paris, ZIARUL SE GĂSEŞTE DE VÎNZARE CU NUMERUL LA
kioşcul No. 192, Boulev. St.-Germain

UN NUMER VECHIU 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
PASAGIUL BĂNCEI NAŢIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
PASAGIUL BĂNCEI NAŢIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

NE IUBESC GUVERNAMENTALIĬ

De atîtea zile bĭetul *Adevĕrul* este obiectul discuţiunilor şi simpatiilor preseĭ întregĭ aproape. Ce mult ne ĭubesc confraţiĭ, — şi cît de ingraţĭ sîntem noĭ faţă cu adînca lor iubire!

Vedeţĭ: unu ne ĭa apărarea după patru lunĭ de cînd biurourile noastre, deprinse cu peniţe, aŭ avut cinstea să fie puse în contact cu nişte cazmale; altu ne declară amor cu frenezie şi zice că-ĭ pare răŭ că Ionescu de la *Romînul*, care ne-a spart şi el măcar un sfert de geam, n'a fost pus la răcoare încă de atuncĭ; chiar poliţia, care altă dată se făcea movilă ca să se suie unu pe ea şi să ne dea jos tabla de la uşe, venise acum să ne apere Mercurĭ noaptea, — fiind-că *nu* voiă nimenĭ să ne devasteze.

In faţa unor asemenea dovezĭ de simpatie, inimile noastre ar trebui să tresalte cu emoţiune. Cu toate acestea, noĭ remînem scepticĭ şi zîmbim, cînd vedem cum Iuda vrea să ne sărute.

Mă rog, cine sînteţĭ Dv. carĭ veniţĭ să ne luaţĭ apărarea cu atîta sinceritate? Cum vă chiamă? Şi... cine v'a poftit?

Cu voĭa dumneavoastră, *Adevărul* n'are nevoĭe de apărătorĭ din oficiu. Slava Domnuluĭ, Macedonskiĭ, Cincinaţiĭ, Caludeştiĭ şi alţĭ Spanachizĭ aŭ intrat în gaură de şarpe, nicĭ nu le maĭ auzim de nume, — măcar că eĭ prevedeaŭ moartea *Adevăruluĭ*; cît pentru studenţiĭ carĭ s'aŭ făcut solidarĭ cu devastatoriĭ, uniĭ din eĭ aŭ venit pe la redacţia noastră zilele astea ca bunĭ prietenĭ, ba ne-aŭ rugat chĭar să le publicăm nişte convocărĭ, nişte apelurĭ, nişte declaraţiĭ,—ceea-ce dovedeşte că eĭ s'aŭ convins cum că sîntem oamenĭ maĭ de treabă de cît Macedonsky, care vorbea odinioară cu Mihaĭŭ-Viteazu 'n braţe.

Prin urmare, de ce vor uniĭ confraţĭ să învieze numaĭ decît o afacere care a fost înmormîntată cu pompa cuvenită? Pentru ca să arate cît ţin de mult la noĭ?...

Asta-ĭ cam greŭ. Căcĭ, dacă azĭ e constatat că agenţĭ de soiul luĭ Coengiopol aŭ ajutat la sfărmarea unor biurourĭ de lemn, inofensive ca lemnul din care aŭ fost croite,— nu-ĭ maĭ puţin adevărat că s'a dovedit cum că poliţia eră şi ea complice cu negrele cazmale şi că un ziar guvernamental, gelos de cele 10.000 de foĭ zilnice ale *Adevăruluĭ*, a tipărit şi chiar a redactat fiţuicile solemne prin care Naţiunea eră invitată să nu maĭ citească *Adevărul*...

Nu văd dar confraţiĭ, că se păcălesc, că se divulgă eĭ singurĭ acum, amintind mereŭ tortura crudă la care aŭ fost supuse intransigentele noastre obloane?

Viclenia însă e lucru mare la omul sărac cu duhul. Guvernamentaliĭ cred că aŭ să ne atragă în partea lor, divulgîndu-ne faptul că Ionescu Costică de la *Romînul* a luat şi el parte la noaptea sinistră. Păcat numaĭ că noĭ sîntem maĭ blînzĭ şi maĭ ĭertătorĭ de cît guvernamentaliĭ. Eroismul luĭ Ionescu îl ştim noĭ maĭ bine de cît *Timpul* şi maĭ ştim încă multe altele; dar am uĭtat pe vigurosul adolescent, fiind că aşa e «sexul» nostru, şi aruncăm cu pîine aceluĭa care azvîrle cu cazmaoa în nişte obloane aşa de inocente ca obloanele redacţieĭ noastre. Ce este oare Ionescu faţă cu Eternitatea?

Ne credeţĭ? Cînd vedem cum s'aŭ întors lucrurile, cum toată lumea vine să ne plîngă 'n jiletcă şi cum nimenĭ nu se maĭ laudă cu victoria trecută, în care s'a dovedit că noaptea cazmaoa e maĭ tare de cît geamul, — ne cuprinde un sentiment de pietate creştinească şi cădem cu faţa pe hîrtie, esclamînd:

— Părinte, iartă-le lor.

Atuncĭ uĭtăm emoţiunile prin care necontestabil am trecut, uĭtăm vrafurile de broşurĭ dispărute noaptea şi regăsite ziua pe mîinile străine ale anticarilor, uĭtăm şi cele treĭ miĭ de francĭ pe care pe nedrept le-am plătit ca daune după un războiŭ în care n'am fost învinşĭ, — şi ne amintim numaĭ infamiile poliţieĭ în noaptea de Mercurĭ 14 Septembrie la statua luĭ Mihaiŭ.

Răspundeţi-ne dar ceva despre sălbăticiile din urmă, domnilor guvernamentalĭ, — şi nu ne maĭ faceţĭ noue o apărare postumă, de care *Adevărul* nu simte nevoie...

Anton Bacalbaşa

RADICALI ŞI CONSERVATORI

L'Indépendance Roumaine, gazeta cu fereastra în dreptul principiilor, pe care *Constituţionalul* a ajuns să o trateze de *gazetă reacţionară*, polemisează cu *Lupta*.

Cu ocazia aceasta aflăm şi cauza ridicăreĭ puritanilor de la această foaie, în potriva alianţeĭ radicalo-conservatoare.

Iată care e cauza: «pentru noĭ radicalizmul, este tot una cu ateismul, cu socialismul, şi în cele din urmă cu anarhia».

Al draculuĭ radicaliĭ, cum găsesc eĭ mijlocul să fie toate aceste lucrurĭ deosebite de o dată, şi în acelaşĭ timp să maĭ fie la o l'altă şi cu Brătescu, Bălăşanu şi alte ilustraţiunĭ ale partiduluĭ conservator!

Prea mare cumul, are dreptate *Independenţa*.

Dar pe ea nu asta o supără, ci faptul că radicaliĭ ocupă o sumă de slujbe şi acum încep a voi să ocupe şi situaţiĭ politice.

Concurenţa aceasta e supărătoare. «Nu destul că ne plătim *luxul* uneĭ vieţe parlamentare şi *luxul* unuĭ partid liberal, care ne dispută puterea şi budgetul; acum maĭ veniţĭ şi D-voastră să ne faceţĭ concurenţă, zice foaia franceză. Asta e prea din calea afară!»

Iată ce o face să dea strigătul de alarmă.

Noroc însă pentru bieţiĭ radicalĭ, că cele-l'alte foĭ conservatoare nu văd lucrurile prin acelaşĭ geam şi-şĭ zic: «maĭ bine cu radicaliĭ la cîştig, de cît cu *Independenţa* cea rublardă la pagubă».

C.

SOCIALISMUL IN BULGARIA

Primele tentative. — Organizarea. — Congresele.—Organele de publicitate. —Socialiştiĭ la alegerĭ.

Una din depeşile Agenţieĭ *Havas* despre resultatele ultimelor alegerĭ legislative bulgare s'a văzut nevoită a ne aminti, şi se vedea după chipul cum o făcea că *cu multă părere de răŭ*, isbînda în aceste alegerĭ şi a treĭ candidaţĭ socialiştĭ, «*pretinşĭ*» socialiştĭ, zice Agenţia guvernamentală în toate ţările.

Să vede şi de-ăcĭ cu cîtă grijă guvernul Stoilov, urmînd într'aceasta exemplul dat de Stambulov, îşĭ dă toată silinţa a acoperi în faţa lumeĭ străine mişcare socialistă care s'a pornit de cîtă-va vreme şi în Bulgaria.

Fireşte însă că această copilărească tactică, departe de a distrage atenţia lumiĭ de la acea mişcare, dimpotrivă o face cu atît maĭ interesantă în ochiĭ tuturor.

Primele tentative

Primele tentative ale socialismuluĭ în Bulgaria datează de la 1885; în acest an, cîţĭ-va tinerĭ aŭ întemeiat un ziar săptămînal în care se ocupaŭ de chestiunile interesînd clasa muncitorilor.

Teoriile colectiviste s'aŭ răspîndit apoĭ şi maĭ mult, după ce s'aŭ publicat în traducere bulgară *Capitalul* de Marx şi *Socialismul utopic şi ştiinţific* de Engles.

Organizarea

Adevărata organizare a partiduluĭ însă nu datează de cît de la 1891, cînd socialiştiĭ ţinînd un congres la Tîrnova, aŭ stabilit statutele şi programul partiduluĭ, carĭ s'aŭ adoptat într'un congres următor.

In programul lor, socialiştiĭ bulgarĭ preconizează cucerirea puterilor publice, exproprìarea claseĭ capitaliste şi socializarea mijloacelor de producţiune.

In oraşele maĭ însemnate ale principatuluĭ s'aŭ constituit secţiunĭ ale partiduluĭ.

Congresele; ziarele

In congresul de la Filipopol, ţinut în anul 1892, s'a hotărît publicarea uneĭ gazete *Muncitorul*, care are astă-zĭ 1200 de abonaţĭ.

In congresul de la Tîrnova, ţinut în anul trecut, s'a hotărît înfiinţarea uneĭ reviste lunare *Ziua*. Ast-fel că acum partidul socialist bulgar posedă două organe, a căror influenţă merge crescînd.

In anul acesta, congresul socialiştilor bulgarĭ s'a ţinut la Sofia; scopul acestuĭ congres era de a desăvîrşĭ organizarea partiduluĭ socialist bulgar şi a hotărî care să fie atitudinea luĭ în faţa evenimentelor ce se pregătesc saŭ carĭ ar putea să se maĭ producă.

Socialiştiĭ la alegerĭ

Ca pretutindenĭ azĭ în Europa, socialiştiĭ militanţĭ bulgarĭ aŭ recunoscut necesitatea de a se lupta în alegerĭ, atît în cele municipale cît şi în cele legislative.

Primele tentative făcute în acest sens n'aŭ prea avut succes, şi lucrul era firesc, ştiindu-se cu ce înverşunaţĭ şi puţin scrupuloşĭ duşmanĭ aŭ de luptat socialiştiĭ, în Bulgaria poate maĭ mult decît în altă parte.

Totuşi, în ultimele alegerĭ eĭ aŭ reuşit cu treĭ candidaţĭ, şi acest prim succes, deşĭ mic, îĭ va încuraja de sigur şi maĭ mult în lupta lor.

Vest.

DULCI ILUZIĬ

Frumos lucru e iluzia la om!

De cînd radicaliĭ s'aŭ unit cu stăpînirea în vederea alegerilor comunale, guvernamentaliĭ încep a crede că nu le maĭ stă nimenĭ în potrivă şi exclamă: «partidul conservator şi presa conservatoare nu maĭ aŭ adversarĭ politicĭ în această ţară. Presa conservatoare, maĭ ales, o duce foarte greŭ: guvernul nu are nevoie de a fi susţinut de dînsa, şi ea nu are cu cine să lupte.»

Sărmaniĭ gazetarĭ guvernamentalĭ, le plîng de milă. Auzĭ D-ta să nu aibă eĭ cu cine să războĭ în ţara asta! Asta e culmea scandaluluĭ ca «guvernul să nu fie în stare să comită măcar o greşeală» ca nicĭ o nemulţumire să se ridice în ţară, şi ca întreagă opoziţie să intre în pămînt!

Dar nu e oare aceasta o iluziune? Dacă ar căuta bine, confraţiĭ noştrĭ, poate ar reuşi să dea de vr'un adversar.

Ar găsi poate că în multe oraşe liberaliĭ s'aŭ întărit foarte mult, că în altele disidenţele conservatoare le prepară terenul. Căutînd bine ar găsĭ poate că ţăraniĭ reduşĭ la sapă de lemn, duşmănesc pe guvern pentru că a împuşcat pe fraţiĭ lor; ar găsi poate pe studenţĭ învrăjbiţĭ, pe comersanţĭ nemulţumiţĭ şi pe întreaga ţară gemînd de birurĭ grele.

Căutînd şi maĭ aproape ar vedea poate pe lîngă disensiunile din partid, nemulţumirĭ chiar în sînul ministeruluĭ, desbinărĭ şi pregătirĭ de tragerĭ de sfoară.

In fine în locul situaţiĭ în roze cum o vede, ar vedea poate prăbuşirea în prăpastie şi desiluzia complectă.

Dar adică de ce stricăm liniştea *Constituţionaluluĭ* şi să nu-l lăsăm să doarmă în tihnă, cîntîndu-ĭ molcom:

Fie-ţĭ fondurile aproape
Somnul dulce.

A.

CIOROENII

Sînt silit a vorbi încă astă-zĭ de aceste victime ale hoţuluĭ milionar Petrovicĭ-Armis, căcĭ, la 27 ale curenteĭ lunĭ, ele sînt chemate înaintea tribunaluluĭ de Ialomiţa pentru a cere sfărîmarea faimoaseĭ învoelĭ propuse de filantropul (?!) Const. Boerescu.

Avocatul Mihail Corne, apărătorul milionaruluĭ care a despoiat pe Cioroenĭ, primeşte *patru miĭ de leĭ* pentru fie-care călătorie la Călăraşĭ, şi prin urmare, a găsit mijlocul de a amîna acest proces *numaĭ* de şase orĭ,—*Total 24 miĭ de leĭ fără a pleda*.

Mare talent are D Mihail Corne, numaĭ îl întrebuinţează foarte răŭ.

A zădărnici interesele unor nenorociţĭ sătenĭ, a amîna procesul lor este o crimă, de care se vede că nu-şĭ dă seamă avocatul luĭ Petrovicĭ-Armis.

D. M. Corne ştie ca şi mine că Cioroeniĭ aŭ dreptul ce nu se poate contesta asupra *treĭ miĭ treĭ sute de pogoane* pe care le stăpîneşte nesăţiosul burtă-verde, şi s'aŭ găsit avocaţĭ care aŭ apărat pe hoţul Petrovicĭ contra despoeaţilor sătenĭ.

D. M. Corne le ştie toate şi vine astă-zĭ cu talentul săŭ să dea lovitura de moarte unor ţăranĭ reduşĭ la sapă de lemn, pe carĭ în tinereţele sale îĭ chema *talpa ţăreĭ*.

Mare deosebire între tînărul Corne pe care l'am cunoscut odinioară şi bătrînul Corne de astă-zĭ!

Cel dintîiŭ cu avînturĭ generoase; cel de al doilea închinîndu-se viţeluluĭ de aur.

Trăiască ciocoiul Petrovicĭ-Armis şi milioanele luĭ!

Piară în mizerie ţărănimea care nu poate da *patru miĭ de leĭ* pentru fie-care înfăţoşare.

Eŭ care, în coloanele acestuĭ ziar, am luat apărarea Cioroenilor, îmĭ pun toată speranţa în liniştita conştiinţă a tinerilor magistraţĭ carĭ compun tribunalul de Ialomiţa

Imĭ pun toată nădejdea în probitatea şi în talentul tînăruluĭ avocat Vineş, căruia Cioroeniĭ aŭ încredinţat interesele lor

Am zis *probitate*, căcĭ toţĭ avocaţiĭ carĭ aŭ apărat pe Cioroenĭ i-aŭ vîndut. Nu am plăcerea de a cunoaşte pe D. Vineş, dar reputaţia de care se bucură îl pune la adăpostul orĭ-căreĭ bănuelĭ.

Am văzut cîţĭ-va Cioroenĭ veniţĭ în Bucureştĭ pentru afacerile lor, şi i-am îndemnat mult a încredinţa procesul lor D-luĭ Vineş.

Cioroeniĭ nu aŭ găsit *pînă acum* judecătorĭ în Romînia.

Magistraţilor din Ialomiţa le este rezervată onoarea de a zmulge pe nenorociţiĭ Cioroenĭ din ghiarele celuĭ maĭ neruşinat şi maĭ lacom burtă-verde,

Să nu mă silească acest Petrovicĭ-Armis să ridic un vĕl care acoperă trecutul săŭ.

Alex. V. Beldimanŭ

IN APELE CHINEZE

Londra, 24 Septembrie. — Ziarele anunţă că amiralitatea a primit ordinul, după consiliul de cabinet ţinut ierĭ, de a întări escadra engleză din apele Chineĭ. Douĭ încrucişătorĭ şi două canoniere vor fi trimise imediat într'acolo.

Daily News anunţă că nicĭ un consiliŭ nu va maĭ fi convocat, în timp de cîte-va săptămînĭ.

Times află din Şanghaĭ, că după telegramele din Tien-Tsin, vapoarele de transport chinezeştĭ circulă fără piedică în golful Peceli.

Corăbiile de răsboiŭ din Port-Arthur vor fi reparate în curînd, afară de Laynen, care a ars între.

MAXIMELE D-RULUI ANTONIU

Iată şi concluziile celebreĭ polemice a D-ruluĭ Antoniu cu colectiviştiĭ din judeţul pelagros şi alcoolic care i-a rănit atributele. Ele se resumă saŭ maĭ bine zis culminează în următoarele maxime;

1. Pentru ce aşa dară colectiviştiĭ nu sunt filosofĭ? Pentru că:

Voinţa este necesară a face un filosof şi acolo unde voinţa lipseşte nu poate fi o idee precisă de bine de frumos şi de adevăr, spiritele pasive rămîn *abandonate în libera lor vegetaţie*.

2. Care va fi aşa dar viitorul unor astfel de oamenĭ? Iată:

Cînd copilul are foame, el plînge şi întinde braţele spre doică, aceea sensaţiune penibilă o exprimă prin *intervenţiunĭ motrice*.

Iată *germenul de ideia viitoruluĭ*, ce se resumă într'o activitate care tinde a căuta ceea-ce-ĭ lipseşte; trebuinţele implică posibilitatea de a satisface şi împreunarea acestor posibilităţĭ este aceea ce noĭ distingem sub numele de viitor, acestea aŭ *originea uneĭ significaţiunĭ* nu numaĭ pentru om, fiind-că sînt expresiunile vieţeĭ orĭ-căruĭ animal.

3. In sfîrşit, aceştĭ oamenĭ maĭ fiind atinşĭ şi de *encefalită*, iată la ce sînt expuşĭ:

Ceĭ atinşĭ de encefalită, mîine-poimîine o să fie văzuţĭ comiţînd şi crime *prin rezoane doctrinale a transforma lumea prin pĭcrate*.

Sfîrşind, d-rul Antoniu ne vesteşte că în curînd va face «un tractat complect în care va dezvolta şi teoria existenţeĭ cu problema destinuluĭ».

Sîntem nerăbdătorĭ.

Rad.

REMANIEREA MINISTERIALA

Inaintările în magistratură.—Demisiunea D-luĭ Al. Marghiloman.—G. Panu şi Tache Ionescu.—Combinaţiĭ junimiste.— Combinaţiĭ lahovariste

Inaintările în magistratură

Cestiunea înaintărilor în magistratura înaltă, care a pasionat astă primăvară atît de mult spiritele, a venit din noŭ la ordinea zileĭ.

De astă dată, însă, rezolvarea cestiuneĭ nu se va maĭ putea amîna; ea trebue să se facă, fără nicĭ o consideraţie pentru simpatiile saŭ antipatiile D-luĭ Al. Marghiloman.

Demisiunea D-luĭ Al. Marghiloman

Aproape toţĭ miniştriĭ sunt scandalizaţĭ de purtarea D-luĭ Al. Marghiloman care nu ţine nicĭ o socoteală de susceptibilităţile colegilor săĭ şi perpetuiează o stare de lucrurĭ aproape anarchică în magistratura din Capitală.

Concediile de două saŭ treĭ lunĭ, pe carĭ le ia de două orĭ pe an;

Menţinerea ilegală a D-luĭ Populeanu în fruntea parchetuluĭ.

Protecţiunea deosebită pe care o acordă primuluĭ procuror Paraschivescu;

Amînarea numirilor la Casaţie, etc.— toate aceste aŭ determinat pe guvern să silească pe D. Al. Marghiloman să demisioneze.

Şi iacă cum se va proceda:

Consiliul de miniştriĭ va hotărî înaintarea D-luĭ Mandrea la postul de preşedinte de secţiune la Curtea de Casaţie înaintare care nu este agreată de loc de D. Al. Marghiloman. Odată înaintarea hotărîtă, D. Marghiloman, care a luat angajamente pentru a înainta pe cumnatul săŭ, D. Ferechide, va trebui să dimisioneze.

Este însă probabil că D. Marghiloman va demisiona înainte de a se face această înaintare, sub cuvînt, că trebue să-şĭ caute sănătatea zdruncinată.

D-niĭ G. Panu şi Take Ionescu

Cine va fi succesorul D-luĭ Al. Marghiloman? Uniĭ conservatorĭ în cap cu D. Filipescu ar dori pe D. C. C. Arion. Dar această numire nu este agreată de majoritatea miniştrilor, aşa că această combinaţie poate fi privită, din capul loculuĭ ca fantastică.

Ceee-ce e maĭ sigur, e că D. Take Ionescu va trece la justiţie, după ce la instrucţie s'a făcut aproape, imposibil, maĭ ales în urma cestiuneĭ cu agitaţiile studenţeştĭ, în care D. Take Ionescu s'a compromis prea mult, scoborîndu-se pînă a discuta cu maĭ mulţĭ studenţĭ şi ameninţîndu-ĭ cu excludere de la universitate.

Dar ministru al instrucţieĭ şi al cultelor cine va fi? Numaĭ un singur om e în partidul conservator, care ar putea să ocupe acest portofoliu: e D. Titu Maiorescu. D-sa însă e o piază rea pentru orĭ ce guvern, aşa că mulţĭ nu vor nicĭ măcar să audă de numele luĭ. Se vorbeşte însă mult, că mulţĭ conservatorĭ ar dori să se ofere D-luĭ G. Panu ministerul instrucţieĭ. Primi-va oare D. Panu să intre în cabinetul conservator şi să stea alăturĭ cu «*bătrînul vulpoiŭ*»? Iacă ceea ce nu se ştie încă.

Combinaţiĭ junimiste

Pe de altă parte, D. P. P. Carp inzistă din puterĭ ca guvernul să se retragă de la putere cedînd terenul liberalilor. D. Carp spune, că liberaliĭ fiind prea compromişĭ în cestiunea naţională şi în agitaţiile studenţeştĭ, n'ar putea să facă faţă angajamentelor, pe carĭ le-aŭ luat şi în scurt timp ar cădea de la putere. Atuncĭ conservatoriĭ ar reveni cu forţe nouĭ, popularĭ şi cu oare-carĭ prestigiŭ moral, iar liberaliĭ ar rămîne atît de compromişĭ şi sdrobiţĭ, încît s'ar pierde cu desăvîrşire.

Decît, această combinaţiune a D-luĭ Carp nu este agreată de o mare parte din junimiştĭ chiar. Aşa d. C. C. Arion se plînge orĭ cuĭ.

— Să ne retragem acum, cînd am şi eŭ şanse să fiu ministru?

Se impune, însă, întrebarea: Este oare serioasă combinaţia D-luĭ Carp? Uniĭ amintesc că D-sa în toamna fie-căruĭ an a pledat în zeflemea pentru retragerea guvernuluĭ.

Combinaţiunĭ lahovariste

Lahovariştiĭ, ar vedea bucuros retragerea junimiştilor, ca apoĭ în urma uneĭ crize ministeriale, să fie însărcinat D. general Manu cu formarea unuĭ cabinet pur lahovarist, împăcînd ast-fel şi pe disidenţiĭ conservatorĭ din provincie.

Situaţiea este foarte nesigură. In orĭ-ce caz, această nesiguranţă va dăinui pînă la întoarcerea Regeluĭ de la manevre, cînd apoĭ lucrurile se vor limpezi.

Inf.

DIN GALAȚĬ

(Corespondență particulară a *Adevěruluĭ*)

Alegerile comunale. — Balul muncitorilor.

Cu toate că maĭ multe ziare s'aŭ grăbit a anunța alegerea D-luĭ Resu ca primar, totușĭ pînă acuma n'avem nicĭ măcar știrea despre confirmarea alegerilor.

După cît am putut afla, abia pe Sîmbătă va sosi decretul de confirmare și Marțĭ abia actualiĭ edilĭ, vor fi înlocuițĭ prin noul consiliŭ comunal.

Nimenĭ nu pricepe ce înseamnă această întîrziere și maĭ cu seamă viitoriĭ consilierĭ aleargă în toate părțile și se întreabă ce face conu Lascar de nu trimite maĭ repede țidula sa, pentru ca aprigiĭ și valoroșiĭ consilierĭ să ia frînele acciselor în mînă. Cît privește alegerea ce se va face maĭ tîrziŭ, persoanele sunt de mult hotărîte.

Se știe că din consiliul actual ce funcționează acum unul din ajutoare, D. Rodocalat, este mîna dreaptă a prefectuluĭ, pe de altă parte se maĭ știe, că între Resu și Robescu aŭ existat întot-d'a-una legăturile cele maĭ prieteneștĭ; credem dar că poate orĭ-cine să fie convins că alțiĭ nu pot fi aleșĭ de cît Resu primar și Rodocalat primul ajutor. Maĭ tîrziŭ după cum îngădue legea se vor maĭ face încă cîte-va numirĭ de ajutoare.

De aicĭ se poate constata că vechea companie Resu-Robescu a înviat în toată puterea cuvîntuluĭ și că în curînd vom asista la reînceperea isprăvilor prin carĭ această companie a devenit celebră. De astă-dată abia maĭ poate încăpea îndoiala că opera de sinucidere a conservatorilor de la noĭ se va desăvîrși.

Balul muncitorilor.

Duminică seara la 2 Octombre Clubul muncitorilor din localitate va da un bal în sala Alcazar.

După cîte se pot prevedea reușita luĭ va fi strălucită, căcĭ se pregătesc o mulțime de surprinderĭ.

Lumea curioasă a început chiar de pe acum să cumpere bilete pentru acea serată.

A. Lecu.

AMILCARE LAURIA

Schițe neapolitane

SERMANA MEA MARIA

Cînd părintele Hieronymus intră în odaea muribunduluĭ, începea să amurgească. Strînsese mîna unuĭ bărbat care plîngea și care-l însoțise pînă la ușă și-ĭ șoptise: — Curaj, curaj, dragul meŭ!... Roagă-te luĭ D-zeŭ să-țĭ dea putere!... In curînd ea va fi maĭ fericită de cît noĭ. Și acuma, lasă-mă singur cu dînsa; maĭ tîrziŭ te voiŭ chema.... Da, da, ți-o făgăduesc.

Pe urmă își aruncă privirea prin odae. Dinaintea icoaneĭ Maiceĭ Domnuluĭ îndurerate, ardea o luminare, la lumina fîlfăitoare a căreia, el putea distinge cu greŭ, la drepta în colț, cerșafurile albe ale patuluĭ, din mijlocul cărora niște gemete sfîșietoare ajungeaŭ pînă la dînsul.

Mirosul amețitor a felurite doctoriĭ, ce fuseseră date femeeĭ pe moarte ca ultim mijloc de nădejde, îĭ înnăbușea resuflarea. Fu silit să-șĭ vie în fire o clipă, înainte de a se îndrepta spre capătul opus al odăeĭ și a îngenunchia cu rugă fierbinte dinaintea miculuĭ altar, care fusese pregătit în pripă pentru împărtășanie.

Curînd se sculă iar. Chipul înalt al călugăruluĭ abia era de cunoscut, dar pe fața-ĭ palidă căzu lumina gălbue a luminăreĭ și fața asta avea o expresie aspră neprietenoasă; ea arăta, ca și ochiĭ, că omul acesta e obicĭnuit să trăiască numaĭ pentru un ideal măreț.

Bojbăind încet cu mîinele, el ajunse la pat, la căpătîiul căruia se puse jos.

Muribunda întoarse slab capul spre dînsul și întrebă cu gasul aproape stîns: — Tu eștĭ, Giovanni?... El....—pe urmă deschise ochiĭ marĭ, carĭ maĭ nu maĭ puteaŭ deosebi nimic și zări pe călugăr!

— Da, fiica mea, aĭ cerut ajutorul părinteluĭ ceresc; el a venit, pentru a te mîngăia prin mine în cele de pe urmă clipe ale viețeĭ tale. Dumnezeŭ e atot milostiv. Roagă-l și el te va ierta și-țĭ va vesti prin mine bucuriile cereștĭ, către care te veĭ îndrepta în curînd.

— Mîna ta, părinte!... Lasă-mă să-țĭ sărut mîna!... — Și buzele-ĭ arse se lipiră de degetele uscate ale călugăruluĭ; apoĭ ea urmă cu glas maĭ vioiŭ: — Mă temeam, părinte, că veĭ veni prea tîrziŭ.. Dar să lăsăm asta, clipele mele sînt numărate și am multe să-țĭ spun. Trebue să mă spovăduesc de ceea ce de cincĭ anĭ îmĭ apasă sufletul. Dar făgăduiește-mĭ înainte, că D-zeŭ cel îndurător îmĭ va ierta păcatele!

— Să-țĭ făgăduesc asta, fiica mea? Inima ta nu-țĭ spune, că prin intenția ce aĭ de-a face o mărturisire plină de căință a păcatelor tale, aĭ și căpătat în parte iertarea cerească? Eĭ bine, dacă n'aĭ înțeles glasul acesta lăuntric, care-țĭ vorbește de dragoste, pace și iertare, eŭ îțĭ voiŭ spune cuvintele sale mîngăietoare. Destăinuește luĭ D-zeŭ vina ta, spovăduește-te luĭ, el te-a iertat deja și, pentru vina ta, veĭ căpăta de la mine în locul săŭ mîntuire desăvîrșită.

* * *

De o jumătate de ceas vorbea murinda cu vioiciune; ațîțarea asta părea a-ĭ insufla viață nouă înainte de moarte și de jumătatea asta de ceas ea desfășura înaintea părinteluĭ Hieronymus icoana dragosteĭ sale păcătoase, vrednice de osîndă.

Părintele Hieronymus ascultă cu luare aminte și, pe cînd dispărea de pe fața luĭ trăsătura de compătimire, care o luminase cînd el îĭ spunea vorbe de mîngîere,—ochiĭ luĭ, carĭ acum se obicĭnuiseră cu întunericul, căutaŭ la mîna ca de ceară a celeĭ care murea.

— Dușmanul Domnuluĭ avusese isbînda, șopti el acuma cu glas serios, rece; — n'aĭ avut nicĭ un ajutor la nevoe?—Și acum călugărul voi, pentru întîia oară, să vadă maĭ de aproape fața cu brazde adîncĭ pe obrajĭ din care se scursese ultima picătură de sînge. El se aplecă puțin înainte. In vremea ce ochiĭ negri, adîncĭ aĭ bolnaveĭ îl fixaŭ, parcă se sileaŭ în zadar să-l recunoască el fu silit să-șĭ acopere fața cu mîinele. Pe urmă se sculă repede, și, ca apucat de groază, se trase înapoĭ. Murinda îĭ răspunse cu un oftat adînc și urmă:

— Eram părăsită de D-zeŭ și de oamenĭ!... D-zeŭ îmĭ răpise pe mama, cînd aveam abia zece anĭ și singurul om, care ar fi avut datoria sfîntă de a mă ocroti, tată-meŭ... mă părăsi! El se consacră luĭ D-zeŭ! Durerea pentru pierderea soțieĭ iubite îl sdrobise.

Călugărul tremura din tot trupul. Cu ochiĭ holbațĭ se uita țintă la aceia care vorbea. Voia să spue ceva, dar nicĭ un sunet nu ĭ eși din gură. Gîtlejul parcă ĭ era sugrumat.

* * *

Muribunda urmă:

— Așa e, omul luĭ D-zeŭ, că nu poțĭ pricepe ca un tată să-șĭ fi putut lăsa copilul pe mîinĭ streine? Țĭ se pare de necrezut, ca el să fi renunțat la lume din dragoste către soția-ĭ moartă... ca el să fi uitat datoria înaltă ce-ĭ impusese D-zeŭ și să se fi călugărit? El se duse la o monastire, rămase acolo cît-va timp, se duse pe urmă la alta și-șĭ schimbă așa de maĭ multe orĭ sălașul pentru a face cu neputință prietenilor găsirea sa!... Vezĭ că într'adevăr n'aveam pe nimenĭ, care să mă apere în ceasurile de primejdie.

Călugărul căzuse în genunchĭ la aceste cuvinte, apucase mîna bolnaveĭ și o uda cu lacrimile sale. Ea, crezînd că el vrea să-ĭ dea izbăvirea, urmă:

— Da, părinte, mîntue-mă.. nu urăsc pe nicĭ un om... zăŭ: pe nimenĭ... i-am iertat pe toțĭ!... ce am făptuit... a fost vina mea... a mea numaĭ... nu a soarteĭ!... Tata... o nu! nu l-am iubit nicĭ o dată atîta, cît îl iubesc în clipa asta. Ah! dacă așĭ putea muri cu bine-cuvîntarea sa.

— Iertare!... Iertare!... — strigă călugărul plîngînd, de se părea că-ĭ crapă pieptul... par'că voia să moară încă înaintea femeeĭ, care se stingea în fața sa. — Iertare!... iertare!

Cînd preotul intră cu sfîntul mir, sermana îșĭ dăduse sufletul.

Și acuma bărbatul se aruncă plîngînd asupra trupuluĭ neînsuflețit și strigă:

— Sermana mea Maria!

Pe urmă bărbatul duse pe preot într'o odae de alăturĭ cu aceea a moarteĭ. Acolo îl îmbrățișă plîngînd și-ĭ șopti cuvinte, care umplură de groază pe preot.

Afară se iveaŭ zorile blînde ale primăvereĭ. Copaciĭ și tufele străluceaŭ la lumina soareluĭ; ceața albăstrie se desfăcea și dintr'însa răsări o bisericuță albă cu turn înalt.

Lîngă dînsa se vedea monastirea simplă, ale căreĭ ferestre cu arcurĭ ascuțite dădeaŭ spre valea strălucitoare de rouă.

De o dată geamurile chiliilor călugăreștĭ, în care se oglindea soarele răsărind, parcă începură să împroaște scînteĭ de aur; apoĭ noriĭ trandafiriĭ se destrămară și se pierdură în albastrul adînc al ceruluĭ.

Trad. de **Hus.**

Incă o victorie socialistă

Consiliul comunal al orașuluĭ Toulon era compus în majoritate din socialiștĭ.

Guvernul francez voia să-l disolve, dar îĭ era frică să nu se realeagă.

Pentru a cerca terenul, a pus atuncĭ pe membriĭ nesocialiștĭ să demisioneze din consiliu și a procedat la alegerĭ complimentare, pentru locurile lor.

Speranțele guvernuluĭ aŭ fost însă zădărnicete de alegătorĭ.

Lista socialistă a fost aleasă cu 2533 voturĭ contra 1851 întrunite de guvernamentalĭ.

INFORMAȚIUNI

Anunțăm cititorilor noștri că, începînd de mîine Duminică, Adevěrul literar trece sub direcțiunea exclusivă a D-luĭ Anton Bacalbașa.

D. Alex. V. Beldimanŭ îșĭ rezervă numaĭ dreptul de proprietate.

Atragem atențiunea cititorilor noștri asupra unuĭ supliment care va apare odată cu numărul Adevěruluĭ *de Lunĭ, purtînd dată Marțĭ 27 Septembrie 1894.*

Acest supliment este dedicat M. Sale Regeluĭ și prințuluĭ Ferdinand.

D. Al. Marghiloman a anunțat în consiliul de miniștri ce s'a ținut ierĭ după amiazĭ, că-șĭ retrage demisiunea.

Sîntem pozitiv informațĭ, că D. Marghiloman a cedat numaĭ inzistențelor D-luĭ Carp, care ținea ca să scape de solicitările D-luĭ C. C. Arion de a intra în minister.

Ast-fel criza ministerială, ce era aproape să izbucnească, s'a amînat.

Consiliul de miniștri s'a prelungit aseară pînă la orele 6, discutînd cestiunea contestațiilor alegerilor comunale.

D. Al. Lahovary și Take Ionescu aŭ susținut ca toate alegerile de balotaj să fie invalidate, iar D. Carp a susținut ca să nu se invalideze nicĭ o alegere.

Miniștri ne putînd să ajungă la nicĭ o înțelegere aŭ decis ca să dea D-luĭ L. Catargiŭ toată facultatea de a decide cum va crede de cuviință asupra contestațiilor.

D. deputat Teodor Tutov, a fost ales primar al orașuluĭ Hușĭ, D. N. Manu la T. Măgurele și D. Gr. Andreescu la Cîmpu-lung.

Anunțînd retragerea demisiuneĭ sale, D. Al. Marghiloman a declarat că nu se opune de loc la înaintarea d-luĭ Mandrea în postul de președinte de secție al Curțiĭ de Casație.

Ast-fel numirile la Casație și la Apel nu vor întîrzia a se face în cursul săptămîneĭ viitoare pe ziua de 1 Octombre.

D. Ioan Moțoiŭ, econom de vite în Dobrogea, care astă vară, în Iunie, a fost victima bandeĭ luĭ Bălan, se află azĭ maĭ bine, după o căutare de treĭ lunĭ la Spitalul Colțea.

Bandițiĭ, însă, n'aŭ fost încă prinșĭ nicĭ pînă azĭ.

Ierĭ s'a judecat procesul D-luĭ căpitan Eminovicĭ, fost sub-prefect, inculpat pentru a fi torturat o femee.

D. Eminovicĭ a fost condămnat la închisoare de 40 de zile.

Consiliul comunal în ședința sa ținută astă-seară, s'a constituit ast-fel:

D. N. Filipescu, primar; D-niĭ Al. Ciurcu și I. A. Brătescu, ajutorĭ de primarĭ și D. Velescu, ofițer al stăreĭ civile.

Individul arestat la Buzăŭ sub bănuiala că ar fi asasinul soților Mateescu din str. Senatuluĭ, este un dezertor din armată.

El se numește Iancu Dumitrescu.

Ne fiind nicĭ un indiciŭ serios, că el ar fi asasinul, poliția l'a înaintat parchetuluĭ militar.

DIN PITEȘTI

(Corespondență particulară a *Adevěruluĭ*)

Noul consiliŭ comunal

Așa cum este compus noul consiliŭ comunal la noĭ, junimiștiĭ sînt stăpînĭ pe el. Singuriĭ purĭ conservatorĭ sînt D-niĭ: Agatie Vasiliu și Alexandru Nanu; ceĭ-l'alțĭ sînt junimiștĭ saŭ oamenĭ fără principiĭ politice, ca D-nul Ion P. Cornăneanu care pentru a putea fi ales deputat s'a lepădat de amiciĭ săĭ politicĭ D-niĭ Alexandru Vericeanu și George D. Vernescu. Tot ast-fel mîine, cînd D-nul Catargiu nu va maĭ ținea sacul cu grăunțe, sus numitul 'l va părăsi, căcĭ este obicĭnuit cu ast-fel de salturĭ politice.

D-nul Nicolae Nanoescu a fost reales primar, iar D-nul Alexandru Nanu a fost ales ajutor de primar, ambiĭ cu unanimitatea voturilor în ședința de la 19 l. c.

O inspecție

La 17 corent, Domniĭ Alexandru Vericeanu și Theodor Ștefănescu cel dintîiŭ censor și al doilea director al BănceĭNaționale a Romînieĭ, aŭ fost în Piteștĭ, unde aŭ inspectat agenția BănceĭNaționale.

Schimbărĭ în administrație

Circulă pe aci zvonul despre apropiata înlocuire a D-luĭ Nicu Manu prefect, cu D-nu Ștefan Șuțu, fostul ajutor de primar al Capitaleĭ, precum și aceea a D-luĭ director al Prefectureĭ Theodor P. Rătescu cu D-nul Alex. Bottea.

Vizită

In cursul săptămîneĭ trecute aŭ fost la Curtea de Argeș, D-nul Eigel, corespondentul preseĭ vieneze la congresul studenților din Constanța. D-sa era însoțit de D-nul Coriolan Popescu, care 'ĭ servea de interpret. La reîntoarcere aŭ visitat pe D-niĭ membriĭ aĭ comitetuluĭ Ligeĭ din localitate.

Curtea cu jurațĭ

In actuala sesiune a Curțiĭ cu jurațĭ deschisă Vinerĭ, s'a judecat un singur proces și anume de omor.

Director al liceuluĭ

D-nul Toma Trifonescu, profesor de limba romînă și avocat, membru al partiduluĭ liberal, a fost revocat din postul de director, pentru motive de ordine politice și înlocuit cu profesorul Ion Păișĭ.

Viile și culesul lor

Ultimele ploĭ din zilele trecute, aŭ contribuit foarte mult la îmbunătățirea viilor. De unde pînă acĭ boabele ereaŭ aproape micĭ și acre, de odată s'aŭ mărit și s'aŭ copt așa de bine, în cît cea maĭ mare parte din proprietariĭ de viĭ vor începe culesul între 1—3 Octombrie. De asemenea ploile aŭ fost foarte folositoare și semănăturilor.

Mirmidon.

CRONICA JUDICIARĂ

Curtea cu jurațĭ

Erĭ s'a început înaintea juraților marele proces al falsificatorilor de monedă de bancă, din com. Cartojanĭ.

Pe banca acuzaților stau 8 inșĭ: preoțĭ, învățătorĭ, litografĭ, urmărițĭ uniĭ pe baza art. 117 codul penal, iar alțiĭ ca complicĭ.

Iată împrejurările, după cum le istorisește acuzarea.

Banda falșificatorilor

Vilhelm Albrecht, austriac de origină și C. Popian, fost învățător și perceptor în comuna Cartojanĭ, ambiĭ după ce aŭ dus o viață foarte aventuroasă, pentru a scăpa de numeroasele lor datoriĭ se învoesc între eĭ să se apuce de falșificat monezĭ.

In acest scop vin în Bucureștĭ și găsesc pe un litograf, Carol Görner. — Acesta primește să intre în asociație cu condiție să ĭ se dea un contract garantîndu-ĭ-se 60 leĭ pe săptămînă, 100 leĭ la terminarea afacereĭ și să ĭ se plătească aparatele de cîte avea nevoe. Aceste însă costaŭ 400 leĭ, pe care neavîndu-le tovarășiĭ s'aŭ adresat preotuluĭ Ion Brătescu, punîndu-l în cunoștință de toate. Acesta a dat baniĭ, s'aŭ cumpărat toate cele trebuitoare, și apoĭ toțĭ tovarășiĭ aŭ pornit la Cartojanĭ, unde Görner, găzduit la Popian, s'apucă de lucru.

Primele sume de banĭ se epuisează, tovarășiĭ nu știu ce se devie, cînd se întîmplă de vine în sat un frate a luĭ Popian și anume Vasile Pretorian, care se întorcea din județul Fălciŭ cu oare-care economiĭ. Pus în curent, intră și el în tovărășie și dă baniĭ ce avea.

Primele bilete fabricate, sub privigherea zilnică a tovarășilor numițĭ, nu fură tocmaĭ reușite.

Görner spune că-ĭ trebue un tovarăș litograf.

Ceĭ-lalțĭ convingîndu-se de necesitatea asta, veniră în Bucureștĭ și angajară pe Em. Klusek, mințindu-l însă că-l duc la o tipografie în Cîmpu-lung. Klusek trezindu-se în Cartojanĭ și înțelegînd ce se cere de la el, refuză să lucreze, dar apoĭ cedă fața cu amenințările cu moartea.

Noile cheltuelĭ făcute ocazionară intrarea în combinație a unuĭ noŭ complice Preotul Preda Ionescu.

In fine după toate aceste, biletele de 20 leĭ fabricate fură găsite perfecte și se dădu un număr de 120 luĭ Pretorian și popeĭ Bratescu, ca să le schimbe!

Eĭ însă nu le putură schimba, și atuncĭ se hotărîră să oprească fabricarea și să împartă pe cele făcute.

La 30 Noembrie eĭ aleg 330 hărtiĭ, ca cele maĭ bune, pe care le împart între eĭ toțĭ, iar pe cele-lalte le ard, sfarmă toate piesele ce le servise, și se împrăștie.

Prinderea bandeĭ

Iată cum aŭ fost prinșĭ hoțiĭ. Albrecht venind în Bucureștĭ, cumpără niște covrigĭ și ca plată dă un bilet de bancă de 20 leĭ cerînd rest.

Negustorul văzînd că e falș biletul, strigă pe un comisar, care duce pe Albrecht la secție.

Pe drum observă comisarul că individul vrea să dosească niște hîrtiĭ—eraŭ 16 bilete de bancă. Pe eĭ se maĭ găsiră adresele luĭ Clusek și Görner. Apoĭ din

---

FOIȚA ZIARULUI *ADEVĂRUL*

10

WILHELM BERGSÖE

Nuvele italiene

PILLONE

Incă o dată mă maĭ uitaĭ cît putuĭ cuprinde cu ochiĭ și mă puseĭ iar jos, pentru a desemna, adîncit în gîndurĭ asupra primejdiilor meserieĭ de contrabandist.

«Lucram abia de două minute, cînd mi-se păru că aud ceva lovindu-se de stîncă, cîțĭ-va bolovanĭ slobozĭ se rostogoliră în apă și, în aceeașĭ clipă, un pescar pe jumătate gol, sări cu atîta putere în gura peștereĭ, în cît maĭ era să mă răstoarne cu șevaletă cu tot.

«Fără de voe îmĭ scăpă o esclamație de uimire și de necaz. Căcĭ, el cum era, în săritura s'a îmĭ stropise tabloul cu apă și cu prund.

«— Iertațĭ, excellenza! — zise el trăgîndu-șĭ sufletul—dar trebue să-mĭ dațĭ mantaoa Dv.

»— Mantaoa mea!—strigaiŭ eŭ furios și puseĭ mîna pe bastonu-mĭ cel greŭ de pictor.

»— Da, și pălăria Dv. și ochelariĭ, — urmă el cu o liniște neturbată.

»— Eștĭ nebun, pungașule? — strigaĭ eŭ văzînd că el deschide umbrela mea de pictură și o înfige dinaintea șevaleteĭ.— Tu mĭ stricĭ tot tabloul!

»— Fițĭ pe pace, escellenza! — șopti el pe jumătate rugător, pe jumătate amenințător — n'o să vă jefuesc nicĭ măcar de o coadă de pensulă; dar mantaoa Dv. trebue s'o am, nu e nicĭ o clipă de pierdut.

«El făcu o mișcare ca pentru a-mĭ zmulge mantaoa de pe umere și eŭ, care credeam că e într'adevăr vorba de o încălcare hoțească, mă puseĭ cu bastonul în poziție de apărare: dar cu dibăcia uneĭ pantere el îmĭ alunecă pe sub mîna ridicată și, zmuncindu-mĭ dintr'o singură mișcare bățul, îmĭ șopti:

«— Nu mă maĭ cunoaștețĭ, eccellenza? Am fost doar o dată împreună în foc. Aduceți-vă aminte de nunta de pe țărmul din Posilippo!

«— Pillone! — strigaĭ eŭ lăsînd brațul în jos.

«— Tocmaĭ, escelenza! Și în primejdie ca atuncĭ, urmărit ca atuncĭ! Nu întrebațĭ, nu mă oprițĭ, fie-care clipă poate să mă coste viața! Imprumutați-mĭ ce vă cer și sînt scăpat!

«Cum să fi putut eŭ recunoaște în pescarul acesta tînăr, fără barbă, cu părul tuns, pe căpitanul de hoțĭ, îmbrăcat de nuntă, de atuncĭ? Cît de puțin sămîna omul aceasta pe jumătate gol, ca un șoarice murat, cu figura mîndră, care fusese în seara aceea personagiul principal al nunțeĭ și a lupteĭ! Și totușĭ nu mă puteam îndoi: era glasul săŭ; ochiul și ținuat sigură dădeaŭ de gol chiar în clipa asta de primejdie de moarte pe Pillone șeful.

«— Luațĭ D-v. șapca mea roșie—șopti el punîndu-șĭ iutea mantaoa mea largă, romană și îndesîndu-șĭ pe cap pălăria mea cu bordurĭ late — aruncați-o de la fereastre a treia afară încolo, așa ca să rămîe pe țerm între blocurile de piatră. Ascundeți-vă în gangul lateral, unde e atîrnată icoana Maiceĭ Domnuluĭ și nu ieșițĭ la iveală pînă nu se va liniștĭ totul. Alergațĭ, e chestie de viață și moarte:

«In ordinul acesta scurt era cevà așa de convingător și de poruncitor, în cît eŭ ascultaĭ îndată. Șapca zbură pe fereastră, fu dusă de vînt încolo și încoace și rămase atîrnată de un pietroiŭ intrat în mare. Eŭ însu-mĭ mă ascunseĭ în gangul arătat și văzuĭ, cînd săriĭŭ înăuntru, pe Pillone încovoiat dinaintea șevaleteĭ mele și stricîndu-mĭ tabloul cu pensula, pe care de alt-fel o mînuia cu oare care dibăcie. De n'așĭ fi fost singur martor al acesteĭ prefacerĭ, așĭ fi crezut, că eŭ însu-mĭ sînt acolo și că șed cu ochelariĭ ceĭ marĭ de umbră sus pe galerie și zugrăvesc.

«Nu înaintasem nicĭ cu două-zecĭ de pașĭ în gang, cînd auziĭŭ un zgomot de glasurĭ, strigăte de comandă și zîngănit de arme. Căutaĭ să înaintez cît maĭ mult în întunerec: pentru că erà vădit lucru pentru mine că, dacă *alter ego* al luĭ Pillone ar fi prins, erà topit.

Puțin după asta văzuĭ trecînd o altă patrulă și douĭ soldațĭ fură trimișĭ să cerceteze gangul, în care eram eŭ ascuns. Orbițĭ de întunerec, eĭ bojbăiră cu mîinile poticnindu-se mereŭ de pietrele de pe jos.

«Eŭ mă trăgeam tot maĭ adînc în gang, ținîndu-mă vecĭnic pe lîngă părete și acuma pricepuĭ de o dată, pentru ce Pillone mă trimesese tocmaĭ în galeria asta. Stînca avea o crăpătură atît de îngustă în cît abia puteaĭ să te strecorĭ print'însa și dincolo de dînsa era o boltă în formă de butoiŭ, plină de hrube, care semănaŭ pînă la un punct cu columbarile din antichitate.

«Intraĭ acolo și în curînd auziĭŭ pașĭ afară.

«— Să maĭ caute dracul pe aicĭ prin vizuina asta de vulpe, Giovanni! auziĭŭ eŭ un glas. — Dacă ticălosul s'o fi ascuns aicĭ, poate să ne pue pistolul la frunte fără ca noĭ să-ĭ vedem gura.

«— Să fiŭ al naibeĭ, dacă e ascuns aicĭ?— răspunse cel-l'alt. — Marcello i-a găsit doar șapca printre stîncĭ și era plină de sînge, zicea el. Nicĭ dracul, nicĭ chiar Pillone nu poate scăpa de o vreme ca asta. L-aĭ văzut cum a sărit? Era tocmaĭ lîngă stînca numită «Degetul regeluĭ măreĭ». Ala nu maĭ dă drumul omuluĭ, cînd l-a înhățat; nicĭ un guzgan nu iese la mal unde e degetul!

«După cuvintele acestea, ceĭ doĭ carabinierĭ voinicĭ se întoarseră și căutară să iasă iar la lumina zileĭ. Le maĭ auziĭŭ sgomotul pașilor resunînd prin bolta de piatră; se maĭ auzi cîte o chemare, un răspuns—pe urmă se făcu o liniște ca în mormînt.

«Maĭ șezuĭ ca la un ceas bun trăgînd cu urechea la vuetul vîntuluĭ și urletul măreĭ isbindu-se de stîncĭ, pe urmă mă strecuraĭ încet afară și mă uitaĭ prin gangul principal. Era deșert. Incă un minut trăseĭ cu urechia, pe urmă mă furișaĭ încet spre locul unde șezusem. Totul eraŭ în cea maĭ bună rînduială. Mantaua mea, strînsă cu îngrijire, atîrna de speteaza scaunuluĭ, pălăria și ochelariĭ era pe scaun; nicĭ o pensulă nu lipsea din cutia mea de vopsele și, în ce privește tabloul, era tocmaĭ în starea în care-l lăsasem. Numaĭ într'un colț era seris cu negru: «*Pillone fecit*».

* * *

Turminoff îșĭ umplu din noŭ paharul, ciocni cu mine și zise:—In sănătatea luĭ Pillone!

(Va urma)

mărturisirile lor se află că sediul bandeĭ era în Cartojanĭ și ast-fel fură prinșĭ toțĭ complicii.

Desbaterile

Desbaterile acestuĭ proces vor fi foarte interesante. Incepute de erĭ, abia se vor sfîrși la noapte, foarte tîrziŭ.

Curtea se compune din D-niĭ Giuvaru, președinte, Florescu și Obedenaru asesorĭ.

Ministerul public representat prin D. Zamfirescu.

Ca apărătorĭ vor lua cuvîntul D-niĭ C. Mille, Brătescu, Iancovicĭ, Antinescu, Predescu, Stănescu, Citosky, Goga și Stefănescu-Pribol.

Banca Națională s'a constituit parte civilă prin avocatul Lascăr.

Circiob

STIRI MARUNTE

Cu ocaziunea venireĭ în țara a M. S. Regineĭ Elisabeta, redacțiunea revisteĭ *Lumea ilustrată* face un număr special festiv în care nu vor fi publicate de cît articole privitoare la acest eveniment.

Intre altele vor fi articole de D-niĭ V. A. Urechiă, Gr. Tocilescu, Ionescu Gion, Bonifaciu Florescu, Ion Nenițescu; poesiĭ de: Gregoriade Bonachi, Hetrat, Smara, Ludovic Dauș, ces, Lazu, Grandea, etc. și alte multe articole și nuvele de ale Carmen Sylvei.

Afară d'aceste articole «*Lumea Ilustrată*» va avea și maĭ multe ilustrațiunĭ foarte reușite cu privire la augusta noastră scriitoare precum și multe potrete ale Regineĭ la diferite vîrste și ocasiunĭ.

Cetitorii *Lumeĭ Ilustrate* vor ține cont de întîrzierea viitoruluĭ No., care totuși după toate silințele va apare la sfîrșitul aceșteĭ lunĭ.

Nouĭ complicațiĭ în China

Şanghaĭ, 24 Septembre. — După o scrisoare din Tien Tsin de la 1 Octombrie, *o revoluție a izbucnit în Mongolia*; s'aŭ trimes trupe din Pekin. *Se zice că ar fi izbucnit turburărĭ serioase chiar în palatul din Pekin.* Mulțĭ europenĭ părăsesc Tien Tsin.

Londra, 24 Septembre *Reuter*. — Miniștrii de marină și rezbel n'aŭ dat încă nicĭ un ordin pentru a întări escadra din apele chinezeștĭ saŭ pentru a trimete trupe în China; *însă s'aŭ făcut pregătirĭ în acest sens, căcĭ autoritățile cred că situațiunea din China poate lua dintr'un moment într'altul, un caracter care-ar cere adoptarea unor măsurĭ energice pentru apărarea intereselor engleze.*

Yokohama, 24 Septembre. — Incrucișătoarele germane, *Maria, Alexandru* și *Ariana* aŭ plecat în golful Pecefi.

Brest, 24 Septembre. — Ministerul marineĭ a dat încrucișătoruluĭ *Isly* ordinul de a pleca în apele chinezeștĭ. *Isly* va pleca Lunĭ.

Şanghaĭ, 24 Septembre. — *Reuter*. — Chinezii anulează avizurile de sosire a mărfurilor la Chefu și Tien Tsin.

Se vorbește de o tentativă a Japonezilor de a bloca ambele porturĭ. Maĭ multe corăbiĭ japoneze se află în apropiere de golful Wey-Hai. Ele se apropie de coastă în timpul nopțeĭ și se depărtează în timpul zileĭ pentru a împiedica ca flota chinezească să părăsească Port-Arthur.

EDIȚIA A TREIA

ULTIME INFORMAȚIUNI

Criza ministerială nu s'a aplanat de loc.

In Adevărul Literar de mîine, Duminică, publicăm un articol de reportaj în care se vor vedea amănunte interesante asupra situațieĭ guvernamentale.

Politische Correspondenz, *organul oficios al ministeruluĭ de externe din Viena, publică o corespondență din Bucureștĭ, pornită din cercurile oficiale și prin care se anunță, că:*

«D. ministru Take Ionescu este ferm decis a lua o atitudine energică în cestiunea romînă și în contra agitațiilor studențeștĭ. Ministrul este decis chiar a respinge de la examene, pe toțĭ aceĭ studențĭ, carĭ s'aŭ pus în fruntea mișcărilor studențeștĭ».

Institutul de fete Ioan Oteteleșeanu din Măgurele (Ilfov), va fi inaugurat la 5 Octombre.

La inaugurare va asista și Regele.

Circumscripțiunea vamală din Vîrciorova și-a mutat reședința la T.-Severin.

De cîte-va zile circulă în piața din Capitală monede de aur bulgare. Mulțĭ neguștorĭ necunoscîndu-le le refuză.

Ministerul de finance, constatînd că aceste monede întrunesc toate condițiunile legeĭ din 1890, a invitat toate casieriele generale să nu facă absolut nicĭ o dificultate în primirea acestor monede.

Din cauza crizeĭ agricole și comerciale, maĭ mulțĭ mijlocitorĭ de mărfurĭ și cereale din Brăila și-aŭ înaintat demisiunile.

D. Simeon Periețeanu a fost înaintat la postul de controlor de circumscripțiune telegrafo-postal.

Un oficiant superior de la direcțiunea telegrafelor și poștelor, anume D. Anghel Nicolau, sustrăgînd valoarea maĭ multor mandate postale și alte efecte de valoare, a fost destituit și dat în judecată din oficiŭ.

Ni se afirmă, că D. Verussi, comisarul secțiuneĭ 26 inzistă foarte mult să fie înaintat la postul de inspector polițienesc în locul D-luĭ Nicu Catargiu.

Noĭ nu credem că această numire se va putea face, date fiind antecedențele D-luĭ Verussi.

Se știe, în adevăr că D. Verussi este un bătăuș ordinar. Așa, maĭ zilele trecute a bătut într'un mod barbar pe un om în grajdul secțieĭ 26, cauzîndu-ĭ leziunĭ grave constatate de doctorĭ. De această barbarie a fost sesizat și parchetul.

Agențiĭ biurouluĭ de percepție din culoarea de Albastru, se vede că n'aŭ altă treabă de cît să facă scandalurĭ nocturne.

Așa ni se denunță, că Joĭ seara o ceată de agențĭ îmbătațĭ aŭ trecut cu lăutarĭ pe la miezul nopțeĭ prin strada Nerva Traian, oprindu-se înaintea ferestrelor, huiduind pe uniĭ, iar altora adresînd vorbe triviale și înjurăturĭ ordinare. Această bandă s'a oprit și înaintea caselor D-luĭ Rădulescu (Zaharia), redactor la *Timpul*, unde după ce aŭ cîntat un cîntec de mort, aŭ început să-l înjure atît pe D-sa, cît și pe familia D-sale.

Aceeași bandă de agențĭ încercase să devasteze în timpul alegerilor casa D-luĭ Rădulescu, fapt pentru care bandițiĭ aŭ fost dațĭ în judecată; dar se vede că parchetul nu s'a mișcat de loc.

E rîndul *Timpuluĭ* acum ca să protesteze.

Pe lîngă gravura obicinuită de la pagina III, *Adevărul Literar* de mîine va cuprinde și treĭ desemnurĭ originale, ca ilustrațiĭ la nuvela D-luĭ Anton Bacalbașa *Din viața militară* (serviciŭ în garnizoană).

D. colonel Căpșa, prefectul poliției, a dispus ca pentru mîine după amiazĭ, să se concentreze patru companiĭ de infanterie pentru împiedicarea uneĭ eventuale manifestațiĭ de stradă a liberalilor după întrunirea lor publică.

Adevărul Literar de mîine Duminică 25 Septembre cuprinde sumarul următor:

«**Adevărul Literar**» de *Anton Bacalbașa.*

Idilă (poezie) de *Quidam.*

Galeria literară (A. I. Odobescu) de *Zig.*

Pentru popor de *Cr.*

Cultura oficială (o Istorie pentru clasele primare de *Inot.*

Traduttore-Traditore (D. Gr. N. Lazu asasin al luĭ Haine și idem al limbeĭ romîneștĭ) de *Wunder.*

Cîntec vechiŭ (poezie) de *Coresi.*

Din viața militară (serviciŭ 'n garnizonă) de *Anton Bacalbașa.*

M'am dus de *Rigolo.*

Pe stradă (poezie) de *I. Păun.*

Lăutarul satuluĭ de *Traian Demetrescu.*

Vătăjelul de *Pincio.*

Cronica teatrală (la Hugo) de *Wunder, Rigolo și Stal 112.*

Informațiĭ, telegrame, etc.

PARTEA POLITICA

ESTE CRIZĂ MINISTERIALĂ?

Situația.—K. K. Arion.—D-niĭ Carp și Lahovary.—Radicaliĭ și junimiștiĭ.—Campania ziaruluĭ L'Indépendance roumaine.

ILUSTRAȚII

Din viața militară

și

HERO

Mișcarea studenților

Ni se aduce la redacție un lung *răspuns* al «comitetuluĭ executiv studențesc»: C. S. Axente, H. Botescu, A. Gâdeĭ, Al Mușătescu și Petre Petrescu, — la apelul studenților ieșenĭ, pe care l'am publicat într'unul din numerele trecute.

Răspunsul conchide în următoriĭ termenĭ:

Să se știe, noĭ nu distrugem legile și constituția, nu noĭ dărîmăm «zîdul de apărare», ci legile și constituția aŭ fost suspendate și distruse în seara de 14 Septembre, nu de noĭ ci de aceia pe carĭ voĭ conștient saŭ inconștient îĭ apărațĭ.

Și voĭ în loc să dațĭ alarma și să protestațĭ împreună cu noĭ ațĭ ridicat un zid nu de apărare, ci de separare între voĭ și noĭ.

Inainte de a termina facem următoarea declarație:

Cînd poliția și guvernul imitează pe ceĭ din Cluj și Turda avem dreptul a protesta și contra acestora cu aceiașĭ energie și hotărîre cu care am protestat contra celor d'intîiŭ, căcĭ ceea-ce este răŭ și nedrept în Cluj e maĭ răŭ și maĭ nedrept la Bucureștĭ.

*
* *

De asemenea ni se comunică *Apelul către cetățenii Romînieĭ* adresat de același comitet executiv al studenților bucureștenĭ.

Apelul sfîrșește cu cuvintele:

Avem deplina încredere că voĭ, cetățenĭ, carĭ v'ațĭ angajat atît de mult în cauza națională, nu vețĭ suferi să fițĭ îngenunchiațĭ ungurilor de la Pesta.

Voĭ carĭ ațĭ arătat atîta dragoste pentru libertate,

Voĭ carĭ ațĭ luptat cu atîta bărbăție pentru independență,

Voĭ carĭ ațĭ apărat cu curaj demnitatea națională în atîtea rîndurĭ, sîntem sigurĭ că vețĭ da o lecțiune bine meritată acelora carĭ voesc, prin baionete, gloanțe și sînge, să îngenunche țara, călăilor fraților de dincolo de Carpațĭ și dușmanilor seculari aĭ romînismuluĭ. Să se știe, odată pentru tot-d'auna, că multe greșelĭ se pot erta unuĭ guvern, dar trădarea de patrie nicĭ odată.

De-ale instrucției

După noua lege a învățămîntuluĭ secundar, s'ar scoate din cele treĭ prime clase gimnaziale limbele clasice, rămînînd ca ele să se predea numaĭ de la cl. IV înainte.

In schimb în cele treĭ clase prime s'ar introduce limbele moderne.

Cu modul acesta cursul inferior liceal ar fi realist, iar cel superior clasic, și elevul 'și va complecta, după dispozițiile sale, liceul real saŭ clasic.

* *

D. G. Ionescu-Gion profesor de limba franceză la liceul Lazăr este permutat la liceul Mateĭ Basarab în locul D-luĭ L. Lacroix.

*
* *

D-l Meissner, secretar general al ministeruluĭ școalelor va pleca mîine saŭ poimîine la Iașĭ pentru cîte-va zile.

*
* *

D-l Ioan C. Georgian s'a înscris să concureze pentru catedra de istorie vocantă la Universitatea din Bucureștĭ.

*
* *

D. inspector școlar M. Vlădescu care fusese bolnav s'a însănătoșit și a lucrat azĭ la minister.

*
* *

Cu începerea anuluĭ acesta s'a înființat la școala normală de institutorĭ din Bucureștĭ și anul al V-lea de practică pedagogică.

MIZERIA SI PROFESIUNILE LIBERE

Citim în *Revue des Revues* o statistică făcută la nouă asilurĭ de noapte din Paris prin care se constată că în cursul anuluĭ trecut acele institute de bine facere aŭ fost visitate între alțiĭ de către 137 artiștĭ dramaticĭ, 43 artiștĭ liricĭ, 83 musicanțĭ, 20 arhitecțĭ, 398 desemnatorĭ 27 de tălmacĭ, 17 studențĭ și 274 profesorĭ. Dintre oamenii ce se ocupă cu comerțul nu s'aŭ găsit de cît foarte puținĭ.

ULTIME TELEGRAME

Berlin 24 Sept. —Nu se știe nimic nicĭ la Berlin, nicĭ la Londra nicĭ la Copenhaga în privința agravăriĭ stăriĭ Țaruluĭ, agravare, a căreĭ svon s'a respăndit la bursa din Berlin.

Leeds 24 Sept. —In timpul cînd ducele și ducesa de York aŭ trecut prin oraș spre a merge la inaugurare a lucrărilor măririĭ colegiuluĭ din Yorkshire un nebun s'a aruncat asupra trăsuriĭ. Un uhlan l'a împedicat să se urce în trăsură și l'a arestat.

Petersburg 24 Oct. — *Invalidul rus* publică o ordonanță, care decretează formarea unuĭ al 9-lea corp de armată, a căruĭ comandă o va lua locotenentul-general Gurcin.

Aceeași foaie anunță că compunerea maĭ multor corpurĭ de armată a fost modificată.

BIBLIOGRAFIE

A apărut:

POEZIĬ

de

ARTUR STAVRI

E un volum elegant tipărit și de o necontestabilă valoare literară.

De vînzare la toate librăriile. Depozitul general la Librăria Carol Müller, Bucureștĭ.

*
* *

A apărut No. 10 din *Revistă sciințifică ilustrată*, cu următorul sumar:

Expozițiunea din Anvers (cu 1 ilustrațiune). —Coreea (cu 2 ilustrațiunĭ).—Notițe din excursiunea geologică-mineralogică (continuare și fine).—Cugetărĭ.—Podul Turnuluĭ din Londra (cu 2 ilustrațiunĭ).—Gimnastica suedeză (cu 5 ilustrațiunĭ).—Problema No. 6 (resolvare : soluțiunea III, cu 1 figură).—Tigriĭ domesticițĭ (cu 1 ilustrațiune).—Edmond Neukomm: Precursorii luĭ Cristof Columb (continuare).—Problema No. 9 (rezolvare) —Problema No. 10.—Conservarea lemnelor (cu 1 ilustrație).

Revista sciințifică ilustrată, dirigiată de D-nu I. N. Papadopol, inginer, 'și ține toate promisiunile. No. 10 este foarte reușit din toate punctele de vedere și interessant pentru toată lumea. Se vinde la toate librăriile din Capitală.

Costul abonamentuluĭ este: Un an 12 leĭ; 6 lunĭ, 6.50; 3 lunĭ, 3.50. Să se adreseze la Administrațiune, Strada Buzeștĭ, 87 Bucurescĭ.

La administrația acestuĭ ziar hîrtie macu latură